

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2022 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Jarząbek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 listopada 2022 r.

w Warszawie

sprawy P. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania P. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 25 sierpnia 2021 r. znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje P. T. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 czerwca 2021r. do dnia 30 czerwca 2023r.

Sygn. akt VII U 1499/21

UZASADNIENIE

P. T. w dniu 4 października 2021 r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z 25 sierpnia 2021 r., znak: (...)

i wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Na początku maja 2021 r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty

z tytułu niezdolności do pracy. Odwołujący się pozostaje pod opieką Kliniki (...) od sierpnia 2013 r. Stwierdzona fibromatoza była czwartą wznową guza lewej stopy, a po usunięcie guza (ostatni raz w grudniu 2016 r.) spowodował stan zapalny. Podeszwa stopy lewej jest w większości usunięta. Wyczuwalne są liczne zrosty po przebytych zabiegach operacyjnych. Ubezpieczony podniósł, że nastąpiła kolejna wznowa, ale wg lekarza

z Centrum Onkologii nowe zalecenia WHO nie rekomendowały zabiegu operacyjnego. Odwołujący się pozostaje pod opieką Kliniki (...). Odnośnie skarżonej decyzji organu rentowego sformułował wniosek o jej zmianę i przyznanie mu prawa do świadczenia rentowego. (ostatnia wizyta 25 maja 2021 roku) (odwołanie, k.3-5 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., a uzasadniając swoje stanowisko wskazał, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z 9 lipca 2021 r. nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy.

W oparciu o powyższe orzeczenie Oddział zaskarżoną decyzją z dnia 25 sierpnia 2021 r. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (odpowiedź na odwołanie z dnia 15 października 2021 r., k.11 a. s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. T. z zawodu jest murarzem, posadzkarzem. Nie pracuje od dziesięciu lat.

Do czasu zachorowania pracował na budowie, chodził po rusztowaniach na wszystkich piętrach remontowanych budynków i nosił ciężkie przedmioty. Pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy do 31 maja 2021 r. Posiada znaczny stopień niepełnosprawności do 30 kwietnia 2025 r. (11-1, 05-R) (karta leczenia, k.249 a. r.).

W uwagi na nasilające się problemy zdrowotne, w dniu 16 maja 2021 r. ubezpieczony złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. P. T. został skierowany na badanie do lekarza orzecznika ZUS, który w dniu 14 czerwca 2021 r. ustalił, że badany jest niezdolny do pracy do 30 czerwca 2024 r. Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z 9 lipca 2021 r. stwierdziła, że odwołujący się nie jest niezdolny do pracy. W oparciu o powyższe organ rentowy wydał decyzję z dnia 25 sierpnia 2021 r. odmawiającą prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, k.285 a. r.; orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 14 czerwca 2021 r., k.289 a. r.; orzeczenie Komisji Lekarskiej z 9 lipca 2021 r., k.297 a. r.; decyzja odmowna ZUS z 25 sierpnia 2020 r., k.299 a. r.; odwołanie z 4 października 2021 r., k.3-5 a. s.).

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji, a Sąd w toku postępowania dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy specjalistów neurologa i onkologa celem ustalenia, czy odwołujący się jest zdolny, czy też całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy, ze wskazaniem daty powstania tej niezdolności, czy jest to niezdolność trwała, czy okresowa, a jeżeli okresowa to na jaki okres, a jeżeli nastąpiła zmiana stanu zdrowia ubezpieczonego (poprawa lub pogorszenie) to na czym ona polegała (postanowienie z dnia 3 listopada 2021 r., k.13 a. s.).

W opinii z dnia 23 maja 2022 r. biegły sądowy onkolog J. B. (1) po zapoznaniu się z dokumentacją zawartą w aktach sprawy, w tym z dokumentacją medyczną ubezpieczonego stwierdził, że badany jest sprawny ruchowo, mimo zgłaszanych dolegliwości bólowych kończyn dolnych- przeczulica i dolegliwości bólowe w okolicach podeszwowych, blizna i zgrubienie w okolicy podeszwy prawej. W spoczynku jest wydolny krążeniowo i oddechowo. Biorąc pod uwagę typ schorzenia i jego przebieg, mimo leczenia, rokowanie jest niepewne. Nie można wykluczyć progresji schorzenia. Według (...) skala sprawności (...)1, czyli zdolny jedynie do lekkiej pracy. Bez cech wznowy nowotworu tkanek miękkich. Ubezpieczony przyjmuje silne leki powodujące objawy uboczne, co może niekorzystnie wpływać na zachowania chorego i bezpieczeństwo pracy. Biorąc pod uwagę cały obraz podmiotowy i przedmiotowy odwołujący się jest nadal częściowo niezdolny do pracy o 1 czerwca 2021 r. do czerwca 2023 r. (opinia biegłego sądowego onkologa J. B. (1) z dnia 23 maja 2022 r., k.27-28 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w piśmie procesowym z dnia 24 czerwca 2022 r. oświadczył, że nie zgadza się z opinią biegłego sądowego z zakresu onkologii klinicznej z dnia 23 maja 2022 r., ponieważ biegły z jednej strony opisuje zadowolający stan ogólny ubezpieczonego, sprawność ruchową, brak cech wyniszczenia, wydolność krążeniowo-oddechową, dobrą kontrolę dolegliwości i brak cech wznowy, a z drugiej strony stwierdza niezdolność do pracy. W opinii odnotowano, że w trakcie leczenia ambulatoryjnego sprawność odwołującego się jest oceniana w skali ECOG st. 1. W dokumentacji z kontroli onkologicznych pacjent jest też kwalifikowany do st. 0 w skali ECOG, co oznacza normalną sprawność i zdolność do wykonywania wszystkich czynności bez ograniczeń. Wobec tego organ rentowy wniosł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego onkologa (pismo procesowe organu rentowego z dnia 24 czerwca 2022 r., k.39 a. s.).

Biegła sądowa neurolog J. B. (2) w opinii z dnia 2 września 2022 r. na podstawie akt sprawy, dokumentacji medycznej i badania wnioskodawcy stwierdziła u badanego guza złośliwego ścięgna lewej stopy olbrzymiokomórkowego, fibromatozę stopy lewej po czterokrotnym leczeniu operacyjnym, guza stopy prawej oraz ból neuropatyczny kończyny dolnej lewej. Wnioskodawca od dziesięciu lat jest leczony onkologicznie z powodu nowotworu stopy lewej. Aktualnie

występują cztery wznowy guza. Odwołujący się cierpi na bóle neuropatyczne, przyjmuje bardzo duże ilości leków przeciwbólowych zleconych przez (...) (w tym leki narkotyczne). Efekt przeciwbólowy jest niepełny i dlatego wnioskodawca został zakwalifikowany na 4 października 2022 r. na hospitalizację w celu wykonania zabiegu sympatektomii. W 2016 r. był diagnozowany przez neurologa z powodu bólów kręgosłupa. Neurolog w zleconych badaniach diagnostycznych nie stwierdził przerzutów do układu nerwowego, rozpoznał chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa. Wskazane jest dalsze leczenie i wykonanie zabiegu sympatektomii. Onkolog stwierdził częściową niezdolność do pracy od 1 czerwca 2021 r. do czerwca 2023 r. (opinia biegłego sądowego neurologa J. B. (2) z dnia 2 września 2022 r., k.64-67 a. s.).

Organ rentowy nie wniósł uwag do opinii biegłego sądowego neurologa z dnia 2 września 2022 r. (pismo procesowe organu rentowego z dnia 2 października 2021 r., k.68 a. s.).

W związku z tym, że opinia biegłego sądowego neurologa potwierdziła okres trwania niezdolności do pracy i w tym zakresie została uzasadniona Sąd nie znalazł podstaw, by uwzględnić zgłoszony przez organ rentowy wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego lekarza onkologa. Dodatkowo, uzupełniając przedstawioną w tym zakresie argumentację, zwrócić należy uwagę na następujące okoliczności. Biegła J. B. (2) w opinii stwierdziła, że ubezpieczony od dziesięciu lat jest leczony onkologicznie z powodu nowotworu lewej stopy. Odwołujący się cierpi także na bóle neuropatyczne. Przyjmuje bardzo duże ilości leków przeciwbólowych zleconych przez (...) (w tym leki narkotyczne). Efekt przeciwbólowy jest niepełny i dlatego wnioskodawca został zakwalifikowany na 4 października 2022 r. na hospitalizację w celu wykonania zabiegu sympatektomii, wobec czego Sąd przyjął, że u ubezpieczonego nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia. Jeśli chodzi zaś o długotrwałość okresu występowania częściowej niezdolności do pracy, to w opiniach z dnia 23 maja 2022 r. i z 2 września 2022 r. J. B. (1) i J. B. (2) zgodnie wskazali, jakie okoliczności zdecydowały o takiej ocenie. W tym kontekście podnoszenie przez ZUS, że zadowalający stan ogólny ubezpieczonego, sprawność ruchowa, brak cech wyniszczenia, wydolność krążeniowo-oddechową, dobra kontrola dolegliwości i brak cech wznowy jest zbyt daleko idące z powodów, o których będzie jeszcze mowa.

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o zebrane w sprawie dokumenty, w tym dokumentację medyczną P. T. w procesie opiniowania przez biegłych sądowych oraz dokumenty obrazujące przebieg postępowania przed organem rentowym. Zostały one ocenione jako wiarygodne, a ich treść nie budziła zastrzeżeń.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się również na opiniach sporządzonych przez biegłych sądowych z dziedziny onkologii i neurologii: J. B. (1) i J. B. (2). Opinie wskazanych biegłych zostały sporządzone w sposób rzetelny i fachowy, z uwzględnieniem dostępnej w sprawie dokumentacji medycznej ubezpieczonego oraz po przeprowadzeniu badań. Ponadto prezentowane przez biegłych wnioski dotyczące istnienia u ubezpieczonego częściowej niezdolności do pracy oraz czasu, kiedy powstało naruszenie sprawności organizmu taką niezdolność do pracy powodujące, mają charakter stanowczy i jednoznaczny, a poza tym zostały wyczerpująco uzasadnione oraz są spójne. Żadna z opinii nie została przez Sąd zdyskwalifikowana, w szczególności w tej części, w której biegli dokonali zgodnej oceny odnośnie występowania u ubezpieczonego częściowej niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Rozpoznanie sprawy w analizowanym przypadku nastąpiło na posiedzeniu niejawnym. Taką możliwość daje art. 148¹ § 1 k.p.c. (Dz. U. z 2021r., poz. 11), który przewiduje, że sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, Sąd uzna – mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych – że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W przedmiotowej sprawie żadna ze stron nie wnioskowała o przeprowadzenie rozprawy, jak również o przesłuchanie świadków i stron. Wobec tego Sąd, mając na uwadze ww. okoliczność, jak również brak możliwości przeprowadzenia przez Sąd z urzędu dowodów wymagających wyznaczenia rozprawy, ocenił, że jej przeprowadzenie nie jest konieczne, co w konsekwencji pozwoliło na rozpoznanie sprawy i wydanie rozstrzygnięcia na posiedzeniu niejawnym. O takim sposobie załatwienia sprawy Sąd wcześniej uprzedził

strony, powołując się dodatkowo na art. 15 zzs¹ ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r., poz. 1842) i udzielając stronom tygodniowego terminu na złożenie pism procesowych prezentujących ich stanowiska w sprawie.

Przechodząc do rozważań dotyczących zasadności odwołania, w pierwszej kolejności wskazać należy, że renta z tytułu niezdolności do pracy może być przyznana ubezpieczonemu, który spełnia łącznie przesłanki określone w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r., poz. 504, dalej jako ustawa emerytalna), a więc:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12 albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów,
- 4) nie ma ustalonego prawa do emerytury z Funduszu lub nie spełnia warunków do jej uzyskania.

Pierwsza z przesłanek, a więc niezdolność do pracy, jest kategorią ubezpieczenia społecznego łączącą się z całkowitą lub częściową utratą zdolności do pracy zarobkowej

z powodu naruszenia sprawności organizmu bez rokowania jej odzyskania po przekwalifikowaniu (art. 12 ustawy emerytalnej). Przy ocenie stopnia i trwałości tej niezdolności oraz rokowania co do jej odzyskania uwzględnia się zarówno stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, jak i możliwość wykonywania pracy dotychczasowej lub podjęcia innej oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne ubezpieczonego (art. 13 ust. 1 ustawy emerytalnej) (por. wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 28 stycznia 2004 r., II UK 222/03).

Przepis art. 12 ustawy emerytalnej rozróżnia dwa stopnie niezdolności do pracy - całkowitą i częściową. Zgodnie z ust. 3 ww. przepisu, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Z kolei całkowita niezdolność do pracy polega na utracie zdolności do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Przesłanka niezdolności do jakiejkolwiek pracy odnosi się do każdego zatrudnienia w innych warunkach niż specjalnie stworzone na stanowiskach pracy odpowiednio przystosowanych do stopnia i charakteru naruszenia sprawności organizmu (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 8 grudnia 2000 r., II UKN 134/00 i z dnia 7 września 1979 r., II URN 111/79). Dokonując analizy pojęcia „całkowita niezdolność do pracy” należy brać pod uwagę zarówno kryterium biologiczne (stan organizmu dotkniętego schorzeniami naruszającymi jego sprawność w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do jakiejkolwiek pracy), jak i ekonomiczne (całkowita utrata zdolności do zarabkowania wykonywaniem jakiejkolwiek pracy). Osobą całkowicie niezdolną do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 2 ustawy emerytalnej jest więc osoba, która spełniła obydwa te kryteria, czyli jest dotknięta upośledzeniem zarówno biologicznym, jak i ekonomicznym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 2004 r., I UK 28/04). Z kolei wyjaśnienie częściowej niezdolności do pracy i treści pojęcia „pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji” wymaga uwzględnienia zarówno kwalifikacji formalnych (czyli zakresu i rodzaju przygotowania zawodowego udokumentowanego świadectwami, dyplomami, zaświadczeniami), jak i kwalifikacji rzeczywistych (czyli wiedzy i umiejętności faktycznych, wynikających ze zdobytego doświadczenia zawodowego) (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2006 r., I UK 103/06). Dopiero zatem zmiana zawodu w ramach posiadanych kwalifikacji i brak rokowań odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu dają podstawę do przyznania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 13 października 2009 r., II UK 106/09, z dnia 8 maja

2008 r., I UK 356/07, z dnia 11 stycznia 2007 r., II UK 156/06 i z dnia 25 listopada 1998 r., II UKN 326/98). Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 lutego 2006 r. (I PK 153/05) częściowej niezdolności do pracy, polegającej na utracie w znacznym stopniu zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, nie wyklucza możliwość podjęcia przez ubezpieczonego pracy niżej kwalifikowanej. Ubezpieczony, który jest częściowo niezdolny do pracy może być jednocześnie z samej definicji zdolny do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami w nieznacznym stopniu. Tak samo, gdy ubezpieczony wykonuje pracę, która nie jest zgodna z posiadanymi kwalifikacjami, a już na pewno, gdy jest pracą poniżej poziomu posiadanych kwalifikacji. Aktualny jest zatem pogląd o konieczności ujmowania łącznie aspektu medycznego i ekonomicznego niezdolności do pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1999 r., sygn. akt II UKN 675/98).

W orzecznictwie przyjmuje się również (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 20 sierpnia 2003 r., II UK 11/03 oraz z dnia 5 lipca 2005 r., I UK 222/04), że decydującą dla stwierdzenia niezdolności do pracy jest utrata możliwości wykonywania pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu przy braku rokowania odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Gdy więc biologiczny stan kalectwa lub choroba, nie powodują naruszenia sprawności organizmu w stopniu mającym wpływ na zdolność do pracy dotychczas wykonywanej lub innej mieszczącej się w ramach posiadanych lub możliwych do uzyskania kwalifikacji, to brak prawa do tego świadczenia. Prawa tego nie można w szczególności wywodzić z przewidzianych w art. 13 ustawy emerytalnej przesłanek, a więc: stopnia naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwości wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowości przekwalifikowania zawodowego, przy wzięciu pod uwagę rodzaju i charakteru dotychczas wykonywanej pracy, poziomu wykształcenia, wieku i predyspozycji psychofizycznych, bowiem odnoszą się one tylko do ustalania stopnia lub trwałości niezdolności do pracy. Są więc bez znaczenia, jeżeli aspekt biologiczny (medyczny) wskazuje na zachowanie zdolności do pracy. Obiektywna możliwość podjęcia dotychczasowego lub innego zatrudnienia, zgodnie z poziomem kwalifikacji, wykształcenia, wieku i predyspozycji psychofizycznych może być brana pod uwagę tylko wówczas, gdy ubiegający się o rentę jest niezdolny do pracy z medycznego punktu widzenia, gdyż oba te aspekty muszą występować łącznie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1999 r., sygn. akt II UKN 675/98). O niezdolności do pracy nie decyduje więc niemożność podjęcia innej pracy warunkowana wiekiem, poziomem wykształcenia i predyspozycjami psychofizycznymi, lecz koniunkcja niezdolności do pracy z niezdolnością do przekwalifikowania się do innego zawodu.

Ocena niezdolności do pracy w zakresie dotyczącym naruszenia sprawności organizmu i wynikających stąd ograniczeń możliwości wykonywania zatrudnienia wymaga wiadomości specjalnych. W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych dotyczących prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, do dokonywania ustaleń w zakresie oceny stopnia zaawansowania chorób oraz ich wpływu na stan czynnościowy organizmu, uprawnione są osoby posiadające fachową wiedzę medyczną, a zatem okoliczności tych można dowodzić tylko przez dowód z opinii biegłych sądowych, zgodnie z treścią art. 278 k.p.c. Opinia biegłego ma na celu ułatwienie Sądowi należytej oceny zebranego materiału dowodowego wtedy, gdy potrzebne są do tego wiadomości specjalne. Dlatego też opinie sądowo - lekarskie sporządzone w sprawie przez lekarzy specjalistów, mają zasadniczy walor dowodowy dla oceny schorzeń wnioskodawcy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 11 lutego 2016 r., III AUa 1609/15).

Badając istnienie analizowanej, a w przedmiotowej sprawie spornej przesłanki warunkującej przyznanie ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, Sąd dopuścił dowód z opinii dwóch biegłych sądowych z zakresu onkologii i neurologii. Opinie wydane przez tych biegłych są zgodne co do tego, że P. T. jest częściowo niezdolny do pracy od 1 czerwca 2021 r. do 30 czerwca 2023 r. i choć organ rentowy je kwestionował, zostały ocenione jako rzetelne i wyczerpujące. Zdaniem Sądu, co było już akcentowane, biegli J. B. (1) i J. B. (2) uwzględnili zapisy w dokumentacji medycznej, dotyczące hospitalizacji ubezpieczonego, przyjmowanych przez niego leków, sposobu funkcjonowania oraz występujących objawów choroby. Ponadto w badaniach, jakie zostały przeprowadzone, stwierdzili brak poprawy stanu zdrowia P. T., opisując objawy, jakie ubezpieczony zgłaszał. Na tej podstawie zasadnie ocenili, że u ubezpieczonego występuje częściowa niezdolność do pracy i wbrew sugestiom organu rentowego, nie jest prawdą, że takie stwierdzenie nie ma oparcia w dokumentacji. Wynika z niej, że od dziesięciu lat ubezpieczony jest

leczone onkologicznie z powodu nowotworu lewej stopy. Aktualnie występują cztery wznowy guza. Odwołujący się cierpi na bóle neuropatyczne. Przyjmuje bardzo duże ilości leków przeciwbólowych zleconych przez (...) (w tym leki narkotyczne). Efekt przeciwbólowy jest niepełny i dlatego wnioskodawca został zakwalifikowany na 4 października 2022 r. na hospitalizację w celu wykonania zabiegu sympatektomii. W 2016 r. był diagnozowany przez neurologa z powodu bólów kręgosłupa. Neurolog w zleconych badaniach diagnostycznych nie stwierdził przerzutów do układu nerwowego. Rozpoznał tylko chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa.

Biorąc pod uwagę wskazane okoliczności, Sąd ocenił, że nie ma podstaw do kwestionowania opinii biegłych sądowych J. B. (1) i J. B. (2) w zakresie, w jakim stwierdzili częściową niezdolność do pracy u ubezpieczonego trwającą nieprzerwanie od wielu lat. Biegli ostatecznie byli zgodni co do tego, że powstanie niezdolności do pracy nastąpiło od 1 czerwca 2021 r. i tak też Sąd przyjął.

Podsumowując, Sąd ocenił, że zaskarżona decyzja organu rentowego odmawiająca ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy jest błędna i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. została zmieniona w ten sposób, że Sąd przyznał P. T. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 czerwca 2021r. do 30 czerwca 2023 r.

Ustalenie terminu, od jakiego Sąd przyznał ubezpieczonemu prawo do wnioskowanego świadczenia wynika z dyspozycji art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej, zgodnie z którym w razie ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczenia rentowego, świadczenie wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do świadczenia, nie wcześniej jednak niż od miesiąca,

w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. W rozpatrywanej sprawie ubezpieczony pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31 maja 2021r., co uzasadniało przyznanie prawa do świadczenia od 1 czerwca 2021 r. Ten dzień jest pierwszym dniem miesiąca, w którym ustalone zostało prawo do świadczenia rentowego, co odpowiada treści wskazanej regulacji.